

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam ex Gen. II,17

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 31.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130464)

§. 31. Cæterum & *Premia* huic addita esse præcepto, si legem
 obtemperarit homo, non quidem expressis verbis promissa legun-
 tur, per Antithesin tamen ex hac comminatione sunt colligenda, vi-
 delicet: *In quocunque die comederis de arbore scientie boni & mali,*
morte morieris. Si autem non comederis ex illa, vivendo vives ceu præ-
 clare annotat B. Rungius *l. c.* & uberius exponit Mag. Dn. D. Calov.
T. 4. S. Tb. art. 2. c. 3. p. 714. In tanta vero felicitate non peccandi &
 utrinque, tam *pana* quam *premio* positus, secutus cheu! nihilomi-
 nus est patrem mendacii, Diabolum, & fontem salutis dereliquit.
 Quo ipso non sibi modo, sed toti etiam generi humano conscivit
 mortem, Rom. V. consentiunt Rabbini, hinc in libro *Zohar* in Gen.
 col. 118. ad Gen. 11. אדם קרמא מרד במאריה וגרם
 : אדם קרמא מרד במאריה וגרם *h. c. Adamus primus rebellavit domino suo, & cau-*
satus est (sc. rebellione sua) mortem mundo. Sic etiam in *Targum*
Eccl. 7. 29. גרמו לאסתקפא עלוהי יום מותא ולכל דירי
 : גרמו לאסתקפא עלוהי יום מותא ולכל דירי *(Protoplasti) sibi mortem, & omnibus (homi-*
nibus) viventibus super terram. Et in *Targum Ruth. 4. in fine*
 ועל ארעא: ההוא עיטא אתחיבו מותא כל דירי ארעא:
 : ועל ארעא: ההוא עיטא אתחיבו מותא כל דירי ארעא: *Et propter illud*
consilium (quod serpens dedit Evæ) rei facti sunt mortis omnes habi-
satores terra. Pari modo scribit R. Mair Ben. Gabbay in *Afodae*
Haccodesch fol. 52. col. 9. ואדם הראשון בחטאו פתח
 המען הנרפש והמקור המשחת צר הטומאה אשר נמשך
 אחריו ונתפשטה הזוחמה והטוחמה בעולם והיצר הרע
 הבא מהסכה החיא אורב תמיד וצופה לצדיק להחטיאו
 ולהמיתו כי חטא ממית וחמלהמה הזאת ערובה בכל
 : ואדם הראשון בחטאו פתח *Atque homo primus*
dum peccavit, aperuit fontem canosum & gurgitem perdentem ob im-
munditatem, unde secuta est & dimanavit in mundum impunitas ac
immundities; & concupiscentia prava, qua inde originem ducit, infi-
diatur jugiter, & attendit ad justum, ut eum inducat ad peccandum,
& occidat eum, quoniam peccatum occidit, & illud bellum omnibus in-
fiat, ac in generationes (omnes) durat, ut nemo ab eo excludatur. Con-
 sentit R. Moyses de Trana in *Beth. Elobim fol. 105. col. 1. in fin.*
 וגם בחטא שחטא אדם הראשון הרי הוא כאלו
 חטאו בו כל העולם כי זה כל אדם אדם הראשון
 היה ככל האדם אשר בעולם בכל דור ודור כיון שלא
 היה

הוּא הוּא אֱלֹהִים אֶחָד כְּעוֹלָם אֶחָד Præterea ecce peccatum illud, quod commisit homo primus, quasi commisit totus mundus, quoniam hic erat omnis homo; (sive) Homo primus erat instar omnium in mundo (viventium) per omnes generationes, quoniam non erat in mundo alius (Homo) præter illum.

§. 32. Sed quomodo veritas sua divinæ constat comminationi, arbori isti additæ? Dixerat enim Deus: quocumque die comederis de arbore scientia boni & mali, morte morieris; Adam vero diu satie vixit & annos ætatis absolvit 930. Gen. 5, 5. Nonnulli existimant, Divinam hanc comminationem accipiendam esse non de morte corporali, sed solum de spirituali, sive amissione Gratiæ & Imaginis Divinæ, in qua spiritualis, hominis vita consistebat. Sed & hanc esse indictam ex supra dictis & jam jam dicendis apparet. Alii censent, illum $\pi\epsilon\sigma\sigma\delta\iota\omicron\gamma\iota\sigma\mu\omicron\nu\nu$, quocumque die, duntaxat ad verbum comederis esse referendum, non ad morieris. Justinus Martyr, in Dial. cum Tryph. ad Abacum & mensuram diei, Dei, cui mille anni unicus est dies, juxta Ps. 90. 4. & 2. Pet. 3. 8. confugit, & secundum hanc mensuram, dicit, eadem die Adamum mortuum fuisse, quia comederit ex arbore scientia boni & mali. Nec ipsum enim nec quempiam alium Patriarcharum, millenarium numerum annorum supergressum esse. Verum hæc sententia longius petita, & Allegorica potius, quam historica est, quoniam in tota Genesi diei nomen non accipitur aliter, quam in propria sua significatione, adeoque humanitas, non divinitus. Communissima, & optima opinio est, Protoplastos mortuos esse ipsissimo Transgressionis die, tam spiritualiter, dum per transgressionem gratiam Dei & omnem spiritualem vitam amiserunt, quam corporaliter, quod reatum vel imperium, quod mors in eos post vetiti fructus comestionem obtinuit, sive moriendi necessitatem & inevitabile debitum, quod per peccatum sibi contraxerunt. Interim corpus, Immortalitatis dono spoliatum, statim frigus sentire cœpit, æstum, qualitatam $\delta\upsilon\sigma\eta\gamma\epsilon\alpha\sigma\iota\alpha\nu$ lassitudinem, irroperumq; morbificum, quæ instrumenta sunt & adjuncta & prodromi mortis, eoque etiam nomine veniunt, Exod. 10, 17. 1. Cor. 15, 31. 2. Cor. 11, 23. Unde & Paulus inquit Rom. 8, 10. Corpus per peccatum mortuum esse, id est moriendi necessitatem esse constitutum. Quod sic explicat Chrysostomus hom. 17. in Gen. *Uti in humanis iudiciis, postquam in reum pronunciata sententia est, ut ei caput amputetur, isq; mox in carcerem abducatur.*